

எஞ்சுபொருட்களவி செஞ்சொலாயவழித் தன்வினை கோடல் ஈண்டடங்காமையான், அது தன்னினமுடித்தலென்பதனைப் பெறப்படும்.

உம்மையெச்ச மிருவீற்றனுமென்றதனை, உம்மையெச்சத்திற்கு முடிபாகிய எஞ்சுபொருட்களவி உம்மையொடு வரின் எச்சமாமென்பதாம். ஆஃதெச்சமாங்கால், முன்னின்றது எஞ்சுபொருட்களவியாமென்பது.

எதிர்மறையும்மை எதிர்மறையெச்சமா யடங்குதலின், ஈண்டும்மையெச்சமென்றது எச்சவும்மையேயாம். (ச௦)

சூ.௭. தன்மேற் செஞ்சொல் வருஉங் காலே நிகழ்ங் காலமோடு வாராக் காலமு மிறந்த காலமோடு வாராக் காலமு மயங்குதல் வரையார் முறைநிலை யான.

இ-ள். உம்மையெச்சத்தின்முன் எஞ்சுபொருட்களவி உம்மையில் சொல்லாய் வருங்கால், நிகழ்காலத்தோடு எதிர் காலமும் இறந்தகாலத்தோடு எதிர்காலமும் மயங்குதல் வரையார். எ - று.

முறைநிலையான வென்றதனை, கூறிய முறையானல் லது எதிர்காலம் முன்னிற்ப வனைக்காலம் பின் வந்து மயங்குதலில்லையென்பதாம்.

உ-ம். கூழுண்ணுகின்றான் சோறுமுண்பன். எ-ம். கூழுண்டான் சோறுமுண்பன். எ-ம். அவை கூறிய முறையான் மயங்கியவாறு கண்டுகொள்க.

இவற்றோடு இது மயங்குதல் வரையாரெனவே, இறந்த காலத்தோடு நிகழ்காலமும் நிகழ்காலத்தோடு இறந்தகாலமும் வந்து மயங்குதல் வரையப்படுமென்றவாறாயிற்று.

தன்மேற்செஞ்சொல் வருஉங்காலையென்றதனை, உம்மையடுத்த சொல் வருங்கால் வேறுபாடின்றி இரண்டுசொல்லும் ஒருகாலத்தான் வருமென்பதாம்.

தன்வினை காலம் வேறுபடுதலும் படாமையும் உடைமையான், இன்னுழி இன்னவாற்றானல்லது காலம் வேறுபடாதென வரையறுத்தவாறு. (சக)

சாந.௮. எனவே நேச்சம் வினையோடு முடிமே.

இ - ள். எனவென்னுமெச்சம் வினை கொண்டு முடியும். எ - று.

உ-ம். கொள்ளெனக் கொடுத்தான்; துண்ணெனத் துடித்தது; ஒல்லெனவொலித்தது; காரெனக் கறுத்தது. எ-ம். நன்றென்று கொண்டான்; தீதென்றிகழ்ந்தான். எ-ம். வரும். (சஉ)

சாந.கூ. எஞ்சிய மூன்று மேல்வந்து முடிக்கு
மேஞ்சுபொருட் கிளவி யிலவேன மொழிப.

இ - ள். சொல்லப்பட்டனவொழிந்து நின்ற சொல்லுங்குறிப்பும் இசையுமாகிய எச்சமூன்றும் மேல் வந்து தம்மை முடிக்கும் எஞ்சுபொருட் கிளவியையுடைய வல்லவென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று. என்றது, அவ்வத்தொடர்க்குத் தாமெச்சமாய் வந்து அவற்ற தவாய்நிலையை நீக்கலின், பிரிநிலையெச்ச முதலாயினபோலத் தம்மை முடிக்கும் பிற சொல்லைத் தாம் அவாய் நிலாவென்றவாறு. அவை பிற சொல் லவாவாது தாம் எச்சமாய் வருமாறு முன்னர்ச் சூத்திரத்தாற் பெறப்படும். (சங)

சசய. அவைதாம்,
தத்தங் குறிப்பி நேச்சஞ் சேப்பும்.

இ - ள். அவ்வெச்சமூன்றும் சொல்லுவார் குறிப்பான் எஞ்சினின்ற பொருளையுணர்த்தும். எ - று.

உ-ம். 'பசப்பித்துச் சென்ற ருடையையோ வன்ன— நிறத்தையோ பிர மலர்.' 'இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்—கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து' என்புழி முறையானே பசப்பித்துச் சென்றரை யாமுடையேம் எனவும்,

தீயாரைக் காலத்தாற் களைக எனவும் வந்ததொடர்மொழி, எச்சமாய் நின்ற குறிப்புப்பொருளை வெளிப்படுத்தலாற் குறிப்பெச்சமாயின. 'அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதீ— பகவன் முதற்றே யுலகு.' 'அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற்—நேறியார்க் குண்டோ தவறு' என்றவழி முறையானே அதுபோல எனவும், நீத்தார்க்கே தவறு எனவும், வருவன எஞ்சிய பொருளுணர்த்தலான் இசையெச்சமாயின. சொல்லெச்சத்திற்கு உதாரணம் முன்னர்க் காட்டுதும். "சொல்லள வல்ல தெஞ்சுத வின்றே" என்பதனால் அஃதொருசொல்லாதல் பெறப்படுதலின், இது தொடர்ச்சொல்லாமென்பது. சொல்லென்னுஞ் சொல் எஞ்சுவதுஞ் சொல்லெச்சமென்பார் இவ்விருவகையும் இசையெச்சமென அடக்குப.

பசப்பித்துச் சென்றாரை யாமுடையேம் என்னுந் தொடக்கத்தன குறிப்பிற்றேன்றலாயடங்குதலின், விண்ணென விசைத்தது என்பது குறிப்பெச்சமென்றும், அது போல என்னுந் தொடக்கத்தன விகாரவகையாற்றொக்கு நின்றமையான், ஒல்லெனவொலித்தது என்பது இசையெச்சமென்றும், இவை தத்தஞ்சொல்லான் முடிதல்லது பிற சொல்லான் முடியாமையின் இவற்றை மேல்வந்து முடிக்கும் எஞ்சுபொருட்களவி யிலவென்றொன்றும், உரைத்தாரால் உரையாகிரியரெனின்:—அற்றன்று: "தெரிபுவேறு நிலைய லுங் குறிப்பிற் றேன்றலும்" எனச் சொற்பொருட்பாகு பாடுணர்த்தினார்; குறிப்பிற் றேன்றும் பொருளை வெளிப்படுத்தும் எச்சமாதலுடைமையான் எச்சமென்றார்; அதனால் ஆண்டடங்காது. இனி விசைத்தது ஒலித்தது என்பன தஞ்சொல்லெனப்படா; படினும், விண்ணென வீங்கிற்று துண்ணெனத் துளங்கினுள். எ-ம். ஒல்லெனவீழ்ந்தது. எ-ம். பிறசொல்லானும் முடிதலின் எஞ்சுபொருட்களவியில வென்றல் பொருந்தாதாம். என்னை? தஞ்சொல்லாதன எஞ்சுபொருட்களவியாமாகலின். இனி அதுபோலவென்பது தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலென்பதனால் ரொக்க தாயின், அதனைச் சட்டிக்கூறுவுவமையென அணியியலுள்

சேன
TVC
(6A)
(10/11)

சேன
TVC
(6A)
(10/11)

ஆசிரியர் ஒருவமைவேறுபாடாகக் கூறல் பொருந்தாது. தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தல் ஒருமொழிக்கண்ணதாகலிற் பலசொற் றொகுமென்றலும் பொருத்தமின்று. அதனால் அவர்க்கது கருத்தன்று. விண்ணென விசைத்தது; ஒல்லென வொலித்தது என்னுந் தொடக்கத்தனவற்றை எனவெனெச்சமென அடக்கிக் குறிப்பெச்சத்திற்கும் இசையெச்சத்திற்கும் வேறுதாரணங் காட்டல் கருத்தென்க. அல்லதூஉம், எனவெனெச்சமென அடக்காது இசையுங்குறிப்பும் பற்றி வருவனவற்றை வேறேதின், வெள்ளெனவெளுத்தது எனப் பண்புபற்றி வருவதனையும் வேறேதல்வேண்டும்; அதனை வேறேதாமையானும் எனவெனெச்சமென அடக்குதலே கருத்தாகக் கொள்க. குறிப்புப்பொருளைப் 'பசப்பித்துச் சென்ற ருடையையோ' 'இளைதாக முண்மரங் கொல்க' என்பன முதலாகிய தொடர்மொழியே உணர்த்தலான் எஞ்சு பொருளெனப்படாவாயினும், அப்பொருள் பிறசொல்லானல்லது வெளிப்படாமையின், அச்சொல்லெச்சமாயிற்று. குறிப்புப் பொருளேயன்றி எஞ்சுபொருளுஞ் சொல்லுவான் குறிப்பொடு படுத்துணர்ந்து தமக்கேற்ற சொல்லானுணர்த்தப்படுதலின், குறிப்பானெச்சஞ்செப்பல் மூன்றற்குமொத்தவாறறிக. (சச)

சசக. சொல்லெனெச்ச முன்னும் பின்னுஞ் சொல்லள வல்ல தெஞ்சுத லின்றே.

இ - ள். சொல்லெச்சம், ஒருசொற்கு முன்னும் பின்னுஞ் சொன்மாத்திரம் எஞ்சுவதல்லது, தொடராயெஞ்சுதலின்று. எ - று.

'உயர்திணையென்மனார்' என்புழி ஆசிரியரென்னுஞ் சொல் முன்னும், 'மருந்தெனின் மருந்தே வைப்பெனின் வைப்பே' என்புழி எமக்கென்னுஞ்சொல் பின்னும், எஞ்சி நின்றவாறு கண்டுகொள்க.

ஒருசாரார் இவற்றை இசையெச்சமென்று, சொல்லள வல்ல தெஞ்சுதலின்றே என்பதற்குச் சொல்லென்னுஞ் சொல்லளவல்லது பிறிதுசொல்லெஞ்சுதலின்றென்று பொரு

ளுரைத்து, பசித்தேன் பழஞ்சோறு தாவென்று நின்றாள்
என்புழித் தாவெனச் சொல்லியெனச் சொல்லென்னுஞ்சொல்
எஞ்சி நின்றதென்று, இதனை உதாரணமாகக் காட்டுப. அவர்
முன்னும் பின்னுமென்பதற்குச் சொல்லென்னுஞ் சொற்
கொணர்ந்து கூட்டுவதன்முன்னும் பின்னுமென இடர்ப்பட்
டுப் பொருளுரைப்ப. (சரு)

சசஉ. அவையல் கிளவி மறைத்தனர் கிளத்தல்.

இ - ள். அவைக்கணுரைக்கப்படாத சொல்லை அவ்
வாய்பாடுமறைத்துப் பிறவாய்பாட்டாற் சொல்லுக. எ - று.

அவைக்கண் வழங்கப்படுஞ்சொல்லை அவையென்றார்.

உ-ம். 'ஆன்முன் வருஉ மீகார பகரம்.' எ-ம். கண்
கழீஇ வருதும்; கான்மேனீர் பெய்து வருதும். எ-ம். கரு
முகமந்தி, செம்பினேற்றை, 'புலிநின் றிறந்த நீரல் லீரத்து.'
எ-ம். இடக்கர் வாய்பாடுமறைத்துப் பிறவாய்பாட்டாற்
கூறியவாறு.

ஈகாரபகரமென்பதுபோலக் கண் கழுவுதன்முதலாயின
அவையல்கிளவியைக் கிடந்தவாறு கூறாது பிறிதேராரற்றற்
கிளந்தனவல்லவெனினும் அவையல்கிளவிப்பொருண்மையை
யுணர்த்தலின், ஒற்றுமைநயத்தான் அவையல்கிளவியைப்
பிறிதேராரற்றற் கூறிய வாய்பாடாகக் கொள்ளப்படும்.
இவை "தகுதியும் வழக்கும்" என்புழித் தகுதியாயடங்கு
மெனின்:—செத்தாரைத் துஞ்சினாரென்றல் முதலாயின
வன்றே தகுதியாவன; ஆண்டுச் செத்தாரென்பது இலக்கண
மாகலின் அதனும் வழங்கப்படும்; தகவு நோக்கிச்சொல்
லுங்காற் றுஞ்சினாரென்றுஞ் சொல்லப்படும்; ஈண்டையவை
யல் கிளவியாற் கிளத்தல் வழுவாதலின் மறைத்த வாய்பாட்
டானே கிளக்கப்படும்; அதனான் ஆண்டடங்காவென்பது.

இது வழுவமைதியன்மைபாற் கிளவியாக்கத்துக் கூற
ராயினார். (சக)

சசஉ. மறைக்குங் காலை மரீஇய தோராஅல்.

இ - ள். அவையல்களவியை மறைத்துச் சொல்லுங்கால், மேற்றொட்டு வழங்கப்பட்டு வருவன மறைக்கப்படா. எ - று.

உ-ம். ஆப்பி, ஆணையிலண்டம் என மரீஇ வந்தன மறைக்கப்படாது வந்தவாறு.

‘பகல்கான் நெழுதரும் பல்கதிர்ப் பரிதி’ என்புழிக் கான்றென்பது, தன்பொருண்மேனில்லாது அணிகுறித்துப் பிறிதோர்பொருண்மேனிற்றவின் மரீஇய சொல்லாய் மறைக்கப்படாமையின், அதன்பொருண்மேனின்றவழி மறைக்கப்படுதலுமறிக. (சஎ)

சசச. ஈதா கொடுவெனக் கிளக்கு மூன்று
மீரவின் கிளவி யாகிட னுடைய.

இ - ள். ஈ, தா, கொடு எனச் சொல்லப்படும் மூன்றும் ஒருவன் ஒன்றை யிரத்தற்கண் வருஞ்சொல்லாம். எ - று.

அவை பிறபொருண்மேல் வருதலுமுடைமையான், இரவின் கிளவியாகிடனுடையவென்றார்.

வழங்கல், உதவல், வீசல் முதலாயின பிறவுமுள வாக இவற்றையே விதந்தோதியதென்னையெனின்:—அவை கொடைப்பொருளவாய் வருவதல்லது இவைபோல இரத்தற் குறிப்பு வெளிப்படுக்கும் இரவின் கிளவியாய்ப் பயின்று வாராயமானும், இன்னார்க்கு இன்னசொல்லுரித்தென்று வரையறுத்தலும் வழுவமைத்தலுமாகிய ஆராய்ச்சி ஆண்டின்மையானும், இவற்றையே விதந்தோதினாரென்பது.

அஃதேல், “ஈயென்கிளவி” என்னுஞ் சூத்திரமுதலாய நான்கும் அமையும், இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்:—இவை இரவின் கிளவியாதலும் மூன்றென்னும் வரையறையும் அவற்றற்பெறப்படாமையின் வேண்டுமென்பது.

முன்னிலைச்சொல்லாய் வருவழியல்லது பிறுண்டு இன்ன சொல் இன்னார்க்குரித்தென்னும் வரையறையிலென்பது ணர்த்துதற்கு, ஈ தா கொடுவென முன்னிலைவாய்பாடுபற்றியோதினார். (சஅ)

சசரு. அவற்றுள்,

ஈயென் கிளவி யிழிந்தோன் கூற்றே.

சசசு. தாவென் கிளவி யொப்போன் கூற்றே.

சசஎ. கொடுவென் கிளவி யுயர்ந்தோன் கூற்றே.

இ - ள். ஈயென்கிளவி இரக்கப்படுவோனின் இழிந்த விரவலன் கூற்றும். தாவென்கிளவி அவனோடொப்பான் கூற்றும். கொடுவென்கிளவி அவனிணுயர்ந்தவன் கூற்றும்.

எ - று.

உ-ம். சோழீ; ஆடை தா; சாந்து கொடு என மூன்று சொல்லும் முறையானே மூவர்க்குமுரியவாய் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. (சக) (ரு) (ருக)

சசஅ. கொடுவென் கிளவி படர்க்கை யாயினுந் தன்னைப் பிறன்போற் கூறுங் குறிப்பிற் றன்னிடத் தியலு மென்மனார் புலவர்.

இ - ள். கொடுவென்னுஞ்சொல், முதனிலைகையாற் படர்க்கையாயினும், தன்னைப் பிறனொருவன்போலக் கூறுங் கருத்துவகையால், தன்னிடத்துச் செல்லும். எ - று.

உதாரணம் மேற்காட்டப்பட்டது.

தன்மைக்கும் முன்னிலைக்குமுரிய தாவென்பதனாக பொதுவாகிய ஈயென்பதனாகவன்றே சொல்லற்பாலது; உயர்ந்தான் அங்ஙனந்தானேற்பானாகச் சொல்லாது கொடு வெனப் படர்க்கை வாய்பாட்டாற் சொல்லும்; ஆண்டுத் தன் னையே பிறன்போலக் குறித்தானாகலிற் றன்னிடத்தேயா மென இடவழுவமைத்தவாறு.

உயர்ந்தான் தமனொருவனைக் காட்டி இவற்குக் கொடு வென்னுமென்றால் உரையாசிரியரெனின்:--ஆண்டுப் படர்க்கைச்சொற்படர்க்கைச்சொல்லோ டியைதலான் வழுவின்மையின் அமைக்கல் வேண்டாவாம்; அதனான் அது போலியுரையென்க. (ருஉ)

சசக. பெயர்நிலைக் கிளவியி னொ குநவுந்
 திசைநிலைக் கிளவியி னொ குநவுந்
 தொன்னெறி மொழிவயி னொ குநவு
 மெய்ந்நிலை மயக்கி னொ குநவு
 மந்திரப் பொருள்வயி னொ குநவு
 மன்றி யனைத்துங் கடப்பா டிலவே.

இ - ள். பெயர்நிலைக்களவியினொகுநவுந். எ-து. ஒரு
 திணைப்பெயர் ஒருதிணைக்காய் வருவனவும். எ - று. அவை
 யாவன ஒரெருத்தை நம்பியென்று வழங்குதலும், ஒரு
 கிளியை நங்கையென்று வழங்குதலுமாம். பிறவுமன்ன.
 திசைநிலைக்களவியினொகுநவுந். எ-து. திசைச்சொல்லிடத்து
 வாய்பாடு திரிந்து வருவனவும். எ - று. அவை புலியான்,
 பூசையான் என்னுந் தொடக்கத்தன. தொன்னெறிமொழி
 வயினொகுநவுந். எ-து. முதுசொல்லாகிய செய்யுள்வேறுபாட்
 டின்கண் இயைபில்லன இயைந்தனவாய் வருவனவும். எ-று.
 அவை யாற்றுட்செத்த வெருமையீர்த்த லூர்க் குயவர்க்குக்
 கடன் என்பது முதலாயின. மெய்ந்நிலைமயக்கினொகுநவுந்.
 எ-து. பொருண்மயக்காகிய பிசிச்செய்யுட்கட் டிணை முதலா
 யின திரிந்து வருவனவும். எ - று. அவை 'எழுதுவரிக்
 கோலத்தா ரீவார்க் குரியார்—தொழுதிமைக் கண்ணணைந்த
 தோட்டார் - முழுதகலா—நாணிற் செறிந்தார் நலங்கிள்ளி
 நாடோறும்—பேணற் கமைந்தார் பெரிது' என்பது புத்தக
 மென்னும் பொருண்மேற் றிணை திரிந்து வந்தவாறு கண்டு
 கொள்க. பிறவுமன்ன. மந்திரப்பொருள்வயினொகுநவுந். எ-து.
 மந்திரப் பொருட்கண் அப்பொருட்குரித்தல்லாச் சொல்
 வருவனவும். எ - று. இதற்குதாரணம் மந்திரநூல்வல்லார்
 வாய்க்கேட்டுணர்க. அன்றியனைத்துங்கடப்பாடிலவே. எ-து.
 அவ்வனைத்தும் வழங்கியவாறே கொள்வதல்லது இலக்கணத்
 தான் யாப்புறவுடையவல்ல. எ - று.

இஃதிச்சூத்திரத்திற்கு ஒருசாராருரை. ஒருசாரார்
 பிறவுரைப்ப.

இஃதியற்சொல்லுந் திசைச்சொல்லும் பிறவும்பற்றி
 வழுமைத்ததாகலின், கிளவியாக்க முதலாயினவற்றின்கண்
 உணர்த்துதற்கியைபின்மையான், ஈண்டு வைத்தார். (ருந)

சுருய். செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொற்
செய்யென் கிளவி யாகிட னுடைத்தே.

இ - ள். செய்யாயென்னும் வாய்பாட்டதாகிய முன்
னிலைமுற்றுச்சொல் ஆயென்னுமீறு கெடச் செய்யென்னுஞ்
சொல்லாய் நின்றலுடைத்து. ஏ - று.

ஆகிடனுடைத்தென்றதனால், செய்யாயென ஈறு கெடா
துநின்றலே பெரும்பான்மையென்பதாம்.

உ-ம். உண்ணாய், தின்னாய், கிடவாய், நடவாய், தாராய்,
வாராய், போவாய் என்பன, ஈறு கெட, உண், தின், கிட,
நட, தா, வா, போ எனச் செய்யென்கிளவியாயினவாறு
கண்டுகொள்க.

செய்யாயென்னும் முன்னிலையெதிர்மறை செய்யென்
கிளவியாதற்கேலாமையின், செய்யாயென்னுமுன்னிலைவினைச்
சொலென்றது விதிவினையேயாம்.

தன்னினமுடித்த லென்பதனால் அழியலை, அலைபலை
என்னு முன்னிலையெதிர்மறை ஐகாரங்கெட்டு அழியல், அலை
யல் என நின்றலுங்கொள்க. ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனால்,
புகழ்ந்தாரென்னும் படர்க்கைவினை ஆரீறு கெடப் 'புகழ்ந்திரு
மல்லரோ' என நின்றலுங் கொள்க. இவையெல்லாஞ் செய்
யுண்முடிபென்பாருமுளர்.

செய்யாயென்னு முன்னிலையெதிர்மறை எதிர்மறை
படாது செய்யென் விதிவினையாதலு முரித்தென்றுரைத்
தாரால் உரையாசிரியரெனின்:—அற்றன்று: செய்யாயென்
னும் எதிர்மறைவினையுஞ் செய்யாயென்னும் விதிவினையும்
முடிந்த நிலைமை ஒக்குமாயினும், எதிர்மறைக்கண் மறை
யுணர்த்தும் இடைநிலையுமுண்மையான், முடிக்குஞ்சொல்
வேறெனவேபடும். மறையுணர்த்தும் இடைநிலையாவன,
உண்ணலன், உண்டிலன், உண்ணாது, உண்ணேன் என்புழி
வரும் அல்லும், இல்லும், ஆவும், ஏயும், பிறவுமாம். உண்
ணாய், உண்ணேன் என்புழி எதிர்மறையாகாரவேகாரங்
கெட்டு நின்றனவெனல்வேண்டும்; அல்லாக்கால் மறைப்

பொருள் பெறப்படாமையின். அதனால் எதிர்மறைச் சொல்லே விதிவினைச்சொல்லாகாமையின் அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. அல்லதூஉம், ஆசிரியர் அக்கருத்தினராயின், செய்யா யென்னு மெதிர்மறை வினைச்சொல் என்றோது வார்மன்; அவ்வாரோதாமையான், அவர்க்கது கருத்தன்மையான் உரையாசிரியர்க்கும் அது கருத்தன்மையறிக. (ருச)

சருக. முன்னிலை முன்ன ரீயு மேயு
மந்நிலை மரபின் மெய்யூர்ந்து வருமே.

இ - ள். முன்னிலைவினைச்சொன்முன் வரும் ஈகாரமும் ஏகாரமும் அம்முன்னிலைச்சொற்கேற்ற மெய்யூர்ந்து வரும். எ - று.

உ-ம். 'சென்றீ பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரே?' 'அட்டிலோலை தொட்டனை நின்மே' என அவை முன்னிலைக்கேற்ற மெய்யூர்ந்து வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

முன்னிலையென்றோனும், செய்யென்களவியாகிய முன்னிலையென்பது அதிகாரத்தாற் கொள்க.

ஈகாரமொன்றேயாக, புக்கி, உண்ட, உரைத்தீ, சென்றீ என முன்னிலைவினையீற்றுவேறுபாட்டிற்கேற்ப மெய் வேறுபட்டு வருதலான், அந்நிலைமரபின் மெய்யென்றார். ஏகாரம் மகரமூர்ந்தல்லது வாராது.

இவ்வெழுத்துப்பேறு புணர்ச்சிவிகாரமாதலின் ஈண்டுக் கூறப்பாற்றன்றெனின்:—அற்றன்று: இயற்பெயர் முன்னராரைக்களவி அப்பெயரோடு ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றாற்போல முன்னிலைமுன்னரீயுமேயும் முன்னிலைச்சொல்லோடு ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றலான் நிலைமொழி வருமொழி செய்து புணர்க்கப்படாமையான், அம்மெய் புணர்ச்சிவிகாரமென்படாவென்க. அஃதேல், இடையியலுள் "இயற்பெயர் முன்னராரைக் களவி" என்பதனோடியைய இதனையும் வைக்க வெனின்:—ஆண்டு வைப்பிற் செய்யாயென்பது செய்யென்களவியாவழியது அவ்விகாரவேகாரவாவென்பது பெறப்படாமையின், ஈண்டு வைத்தார். "செய்யா யென்னு முன்னிலை

வினைச்சொல்” என்பதனை ஈண்டு வைத்தற்கும் இதுவே பயனாதலறிக. முன்னிலைச்சொல் விகாரம் ஒருங்குணர்த்தல் அதற்குப் பயனெனினுமமையும். ஈயென்பதோரிடைச் சொல் உண்டென்பது இச்சூத்திரத்தாற்பெற்றும். இவையிரண்டும் ஈண்டுப் புறத்துறவு பொருள் பட நின்றன. அசைநிலையென்பாருமுள். (ருரு)

சருஉ. கடிசொல் லில்லைக் காலத்துப் படினே.

இ - ள். இவை தொன்று தொட்டனவல்லனவென்று கடியப்படுஞ் சொல்லில்லை; அவ்வக்காலத்துத் தோன்றி வழங்கப்படுமாயின். எ - று.

உ-ம். சம்பு, சள்ளை, சட்டி, சமழ்ப்பு என வரும். இவை தொன்று தொட்டு வந்தனவாயின், முதலாகாதனவற்றின்கண் “சகரக்களவியு மவற்றோ ரற்றே—அ ஐ ஓளவெனு மூன்றலங் கடையே” என விலக்கார் ஆசிரியர்; அதனான் அவை பிற்காலத்துத் தோன்றிய சொல்லையாமென்பது.

இஃது எழுவகைவழுவமைதியுள் ஒன்றாகாது ஓர் பாதுகாவலாதலிற் கிளவியாக்கத்தியைபின்மையான் ஈண்டுக் கூறினாரென்பது.

இனி ஒருசாரா ருரை: இன்ன அநுவதிக்குங் காலமாமக்காலத்து அவை வழுவன்மை எல்லா ஆசிரியர்க்கும் உடம்பாடாகலின் அதனைத் தழுவிக்கொண்டவாறென்க. இவையிரண்டும் இச்சூத்திரத்துக்குப் பொருளாகக் கொள்க.

இனி ஒன்றெனமுடித்தலாற் புதியன தோன்றினற் போலப் பழையன கெடுவனவும் உளவெனக் கொள்க. அவை அழான், புழான் முதலியனவும், எழுத்திற்புணர்ந்த சொற்கள் இக்காலத்து வழங்காதனவுமாம். (ருக)

சருநூ. குறைச்சொற் கிளவி குறைக்கும்வழி யறிதல்.

இ - ள். குறைக்குஞ்சொல்லைக் குறைக்குமிடமறிந்து குறைக்க. எ - று.

குறைக்கும்வழியறிதலென்பது, ஒருசொற்குத் தலையுமிடையுங் கடையுமென இடமுன்றன்றே; அவற்றுள் இன்

னுழிக்குறைக்கப்படும் இச்சொல்லென்றறிந்து குறைக்க வென்றவாறு.

உ-ம். தாமரையென்பது 'மரையிதழ் புரையு மஞ்செஞ் சீறடி' எனத் தலைக்கண்ணும், ஒந்தியென்பது 'வேதின வெரிநி னேதிமுது போத்து' என இடைக்கண்ணும், நீல மென்பது 'நீலுண் டுகிவிகை கடுப்ப' எனக் கடைக்கண்ணும், குறைக்கப்பட்டவாறும், அவை பிராண்டுக் குறைத்தற்கே லாமையுங் கண்டுகொள்க. குறைத்தலாவது, ஒருசொல்லிற் சிறிது நிற்பச் சிறிது கெடுத்தலாகலின், முழுவதுங் கெடுத்தலாகிய தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலின் வேறுதலறிக.

“இயற்சொற்றிரிசொல்” என்னுஞ் சூத்திரமுதலாயின செய்யுளதிகாரத்துக் கூறாமையானும், ஒருகாரணத்தாற்கூறி னாரேனுஞ் செய்யுட்கணென்று விதந்து கூறாமையானும், இது வழக்குமுடிபென்பாருமுளர். (௫௭)

சருச. குறைத்தன வாயினு நிறைப்பெய ரியல.

இ - ள். குறைத்தனவாயினும், அவை குறையாது நிறைந்து நின்ற பெயரியல்பையுடைய. எ - று. என்றது, முற்கூறிய உதாரணங்கள் தாமரை ஒந்தி நீலமென நிறைந்த பெயர்களின் பொருள்களைத் தந்தே நிற்கு மென்றவாரும்.

குறைந்தவழியும் நிறைந்த பெயராகக்கொள்க. குறைக் கப்படுவன பெயரேயாகலின், நிறைப்பெயரியலவென்றார். ()

சருரு. இடைச்சொல் லெல்லாம் வேற்றுமைச் சொல்லே.

இ - ள். பிறிதோர்சொல்லை வேறுபடுப்பனவும் பிறி தோர்சொல்லான் வேறுபடுக்கப்படுவனவுமெனச் சொல் இரு வகைப்படும். பிறிதோர்சொல்லை வேறுபடுத்தலாவது விசே டித்தல். பிறிதோர்சொல்லான் வேறுபடுக்கப்படுதலாவது விசேடிக்கப்படுதல். இடைச்சொல்லெல்லாம் பிறிதோர் சொல்லை வேறுபடுக்குஞ் சொல்லாம். எ - று.

வேறுபடுத்தலும் வேறுபடுக்கப்படுதலும் ஆகிய இரண் டும் பொதுவகையான் எல்லாச்சொற்குங் கூறமை எய்து